

การเติบโตที่เปลี่ยนแปลง

>>> คนเราเติบโตขึ้นไม่ใช่เพราะกาลเวลาที่ผ่านไป

แต่เป็นเพราะเรื่องราวที่ผ่านพ้นเข้ามาต่างหาก <<<

มีต้นไม้หลังบ้านต้นหนึ่ง ยามได้ฝนมันจะแตกกิ่งก้านอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งลามมาในระเบียง ก็ต้องคอยตัดทิ้งเป็นประจำ แต่พอเราเอาต้นไม้ชนิดอื่นไปลง ก็ไม่งอกงามและเหี่ยวเฉาตายหมด นึกในใจว่า **ต้นที่ต้องการให้ขึ้นก็ไม่เกิด ต้นที่ไม่อยากเห็นก็โตได้โตดี** แต่ใช่หรือไม่ ต้นไม้ไม่อาจเลือกได้ทั้งที่เกิดและที่จะโต คนเราสิ แม้อาจจะเลือกที่เกิดไม่ได้ แต่เราเลือกที่จะโตได้ เพราะคนเราไม่ใช่ต้นไม้จะไปฝั่งรากผิคนที่ อย่าไปฝั่งใจผิคน เมื่ออยู่ถูกที่ เราจะเติบโตอย่างมีคุณภาพ ทั้งร่างกาย และจิตใจ ทุกเรื่องราว ทุกความผิดหวัง ทำให้เราเติบโต

พอโตขึ้นการมีทัศนคติที่ดีเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะมุมมองที่เรามีต่อโลกมีต่อปัญหา ต่อผู้คนรอบข้าง ต่อความผิดหวัง ต่อความล้มเหลว จะมีผลกับความสุขของเรา ถ้ามีทัศนคติที่ดีดลเรา จะมองทุกอย่างเป็นแค่โศคร้ายและเป็นเรื่องของคนอื่นที่ทำให้เราดูแย่ แต่ถ้าเรามองในมุมบวก เราจะเห็นว่ามันเป็นบทเรียน ที่ทำให้เราเติบโตเป็นคนที่ยิ่งขึ้น เข้มแข็งต่อทุกเรื่องที่จะผ่านเข้ามา มากขึ้น ต่อให้เจอเรื่องเลวร้ายแค่ไหน ทัศนคติที่ดีนั้นก็ทำให้เราผ่านไปได้ ถึงจะไม่ง่ายแต่อย่างน้อยเราจะได้เรียนรู้ **ทัศนคติเปลี่ยนได้แค่พาตัวเองออกไปอยู่กับคนแบบนั้นอยู่ในพื้นที่ที่เห็นคุณค่าและคอยผลักดัน**

ชีวิตเรามีทัศนคติที่ดีได้แค่เราเปลี่ยนมุมมองสิ่งที่เจอ มีสิ่งหนึ่งที่ชอบเป็นการส่วนตัว เวลาไปไหนมาไหน เห็นต้นไม้ใหญ่ที่มีรูปทรงสวยมักจะต้องการหามุมถ่ายภาพเก็บไว้ **เป็นเหมือนได้มองเห็นการเติบโตที่สวยงาม** ที่ก่อให้เกิดร่มเงากับทุกสรรพสิ่ง และก็ให้บทเรียนกับเราเสมอว่า กว่าจะเป็นเช่นนี้ได้ต้องผ่านอะไรมามากมาย ก็เหมือนเราพอเวลาผ่านไป เราจะเติบโตขึ้นไปเป็นคนใหม่

จากเด็กน้อยที่ร้องไห้บ่อย ๆ กลายเป็นผู้ใหญ่ที่เข้มแข็งถึงแม้มีบ้างบางครั้งจะแอบร้องไห้ แต่เราจะอดทนเก่งขึ้นและผ่านมันไปได้ทุกครั้ง

จากวันวานสู่วันนี้ ได้เรียนรู้ว่า โลกไม่ได้หมุนรอบตัวเรา เป็นเราต่างหากที่ต้องหมุนไปกับสิ่งรอบตัว จากที่ไม่ประสาอะไร พอเติบโตขึ้นเราจะเก่งในแบบของเราและมีเส้นทางเป็นของตัวเองที่ไม่ใช่เหมือนใคร ใช่หรือไม่ **ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปแค่ไหนเราจะต้องโตขึ้นและก้าวต่อไปเสมอ**

เมื่อเราเติบโตหลายสิ่งหลายอย่างก็มักจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โตแล้วไม่ชอบใคร ก็เก็บไว้ในใจโตแล้วต้องมีความอดทน อดกลั้นต่อปัญหา โตแล้วควรรู้ว่า อะไรควรพูด อะไรควรเงียบ ควรพูดตอนไหน ตอนไหนควรปิดปาก ไม่ใช่พูดทุกอย่าง พูดทุกอย่างที่คิดแบบนี้ชีวิตจะเดือดร้อน โตแล้วต้องรู้จักยอมรับความจริงให้ได้ว่า ชีวิตมีได้ก็มีเสีย มีขึ้นมีลง มีชนะมีแพ้ มีขาดทุนมีกำไร มีหัวเราะมีร้องไห้ มีกลางวันมีกลางคืน มีร้อนมีหนาว ยอมรับความจริงให้ได้ ชีวิตนี้จะมีความสุข โตแล้วต้องแยกแยะให้ได้ว่า อะไรดี อะไรชั่ว คนไหนคบได้ คนไหนคบไม่ได้ คนไหนแค่รู้จักพอ คนไหนสนิทได้เพราะทุกคนไม่ได้ดีกับเรา ไม่ได้จริงใจกับเราทุกคน โตแล้วอะไรยอมได้ก็ยอม **การยอมแพ้ไม่ได้แปลว่าแพ้เสมอไป** บางครั้ง การยอมแพ้นำมา

ซึ่งชัยชนะที่ยิ่งใหญ่กว่าการเป็นฝ่ายชนะด้วยซ้ำ โตแล้วรู้จักรักตัวเองให้ได้ แต่อย่ารักตัวเองจนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว โตแล้วสิ่งที่จะต้องทำให้ได้ ต้องรีบทำคือตอบแทนบุญคุณ คนที่เขาเคยช่วยเหลือคนที่เขายื่นมือมาช่วยเรา โต ๆ กันแล้วไม่พูดมาก ประหยัดคำพูด **เติบโต เปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นร่มเงาแก่ผู้คนที่กว่าปล่อยให้เป็นลำต้นที่ผุพังไปกับกาลเวลา**

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>